Lietas Nr. C39095116
Lietas arhīva Nr. C-0159-17/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā, 2017.gada 10.janvārī.

Valmieras rajona tiesa
tiesnese M.Ilgaža
ar tiesas sēdes sekretāri M.Mūrnieci,
piedaloties prasītājai /pers. A/ un atbildētājam /pers. B/,
izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ (turpmāk prasītāja) cēlusi tiesā maza apmēra prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. B/ (turpmāk atbildētājs) nepilngadīgo bērnu: /pers. C/, dzimusi /datums/, un /pers. D/, dzimis /datums/, uzturam valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasības priekšmets ir uzturlīdzekļu piedziņa nepilngadīgo bērnu uzturam. Piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs nepārsniedz Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam.

Prasītāja īsteno bērnu aprūpi un uzraudzību. Atbildētājs kopā ar prasītāju un bērniem nedzīvo un uzturlīdzekļus bērnu uzturēšanai maksā neregulāri un nepietiekamā apmērā.

Prasība pamatota uz Civillikuma 177.pantu, Ministru kabineta noteikumiem Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam".

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos norādījis, ka prasību neatzīst, nepiekrīt prasības pieteikumā norādītajam, ka uzturlīdzekļi tiek maksāti neregulāri un nepietiekamā apmērā. Atbildētājs veicot maksājumus par dzīvokli, kur šobrīd dzīvo prasītāja ar bērniem un šie maksājumi sastādot vidēji 100 EUR mēnesī. Tāpat viņš maksājot arī par patērēto elektroenerģiju dzīvoklī, apmaksājot bērniem rēķinus par telekomunikāciju pakalpojumiem, /pers. D/ sporta nodarbības, veicot apdrošināšanas maksājumus abiem bērniem, tāpat pārskaitot naudas līdzekļus prasītājai un arī abiem bērniem. Atbildētājs uzskata, ka prasītājai jāpierāda nepieciešamie un pamatotie izdevumi un reālās vajadzības.

Tiesas sēdē prasītāja savu prasību uzturēja pilnā apmērā un lūdza piedzīt no atbildētāja bērnu uzturam uzturlīdzekļus valstī noteiktā uzturlīdzekļu minimuma apmērā. Prasītāja paskaidroja, ka bērnu uzturam 2016.gada laikā no prasītāja saņēmusi 395 EUR. No šīs summas arī apmaksātas Valtera sporta nodarbības. Prasītāja uzturlīdzekļu piedziņu vēlas uzsākt ar prasības iesniegšanas dienu tiesā.

Tiesas sēdē atbildētājs prasību neatzina un uzturēja rakstveida paskaidrojumos sniegtos argumentus. Atbildētājs paskaidroja, ka viņš veic visus maksājumus par mājokli, kurā dzīvo prasītāja un bērni, kā arī dažādus papildus maksājumus un uzskata, ka līdz ar minēto viņš piedalās bērnu vajadzību nodrošināšanā.

Motīvu daļa

Uzklausījusi prasītājas un atbildētāja paskaidrojumus, novērtējusi rakstveida pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Ar prasības pieteikumam pievienotām bērnu dzimšanas apliecību kopijām apstiprināts, ka prasītāja un atbildētājs ir nepilngadīgo bērnu: /pers. C/ un /pers. D/ vecāki. Ar pušu paskaidrojumiem tiesas sēdē apstiprināts, ka atbildētājs nedzīvo kopā ar prasītāju un bērniem.

Tā kā bērni dzīvo kopā ar prasītāju, kura par bērniem rūpējas un viņus ikdienā apgādā, ir pamats piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus par labu prasītājai bērnu uzturam.

Civillikuma 179.pants nosaka vecāku pienākumu samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt, pie tam, pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Minētā panta piektā daļa nosaka, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

No minētās likuma normas nepārprotami izriet, ka bērna uzturam mēnesī nepieciešamo līdzekļu minimālā robeža ir noteikta ar likumu. Tādejādi neatkarīgi no vecāku mantas stāvokļa, spējām un ienākumiem uzturlīdzekļu apmērs zem valsts noteiktā minimuma nav pieļaujams, jo pretējā gadījumā tiktu pārkāptas ar likumu noteiktās bērna tiesības uz labvēlīgiem dzīves apstākļiem, pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību un pamatvajadzību apmierināšanu.

Par vispārzināmu atzīstams, ka bērnu uzturēšanai ir nepieciešami izdevumi pārtikai, apģērbam, apaviem, mājoklim, ārstniecībai, higiēnas precēm, kā arī izdevumi bērnu attīstībai un atpūtai. Līdz ar to šo izdevumu nepieciešamību un apjomu prasītājai nav jāpierāda.

Tā kā prasītāja lūdz tiesu piedzīt uzturlīdzekļus atbilstoši Ministru kabineta noteiktajam uzturlīdzekļu minimumam, tiesa uzskata, ka nav nepieciešams izvērtēt pušu mantisko stāvokli un spējas maksāt šos uzturlīdzekļus.

Apmierināms prasītājas lūgums uzturlīdzekļu piedziņu sākt ar 2016.gada 6.septembri.

Atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.2.punktam bērnam no 7 gadu vecuma minimālie uzturlīdzekļi nodrošināmi 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktu minimālā mēneša darba alga 2016.gadā bija 370 EUR. Saskaņā ar Ministru kabineta 2016.gada 25.oktobra noteikumu Nr.383 "Grozījumi Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumos Nr.656 (...)"1.punktu minimālā mēneša darba alga 2017.gadā noteikta 380 EUR.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka atbildētājam bērnu uzturam maksājami 111 EUR mēnesī ik mēnesi katram bērnam par laiku no 2016.gada 6.septembra līdz 2016.gada 31.decembrim, bet no 2017.gada 1.janvāra -114 EUR, taču ne mazāk par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.pantu un ņemot vērā bērna intereses, spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Tā kā pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43.pantu prasītāja no valsts nodevas samaksas prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu ir atbrīvota, tad no atbildētāja proporcionāli uzturlīdzekļu apmēram un saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu valsts ieņēmumos piedzenama valsts nodeva 406,80 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,42 EUR, kopsummā tiesas izdevumi 413,22 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204 [1].pantu atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42., 43.,93., 97., 190., 193., 204.[1], 250.[26],‚250.[27]pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/**,** personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīgo bērnu /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam 30 (trīsdesmit) procentu apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas, kas par laika periodu no 2016.gada 6.septembra līdz 2016.gada 31.decembrim sastāda 111 EUR (simts vienpadsmit *euro*) mēnesī ik mēnesi katram bērnam, bet no 2017.gada 1.janvāra sastāda 114 EUR (simts četrpadsmit *euro*) mēnesī ik mēnesi katram bērnam.

Uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama ar 2016. gada 6. septembri.

Uzturlīdzekļi /pers.C//pers. C/ un /pers. D/ uzturam maksājami līdz laikam, kad bērni paši spēs sevi apgādāt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus 413,22 EUR (četri simti trīspadsmit *euro* un 22 centi), tai skaitā, valsts nodeva 406,80 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,42 EUR.

Spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Spriedumam daļā par tiesas izdevumu piedziņu nosakāms termiņš labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Valmieras rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese M.Ilgaža